

[Justitsministeren.]

missoriet have set, at regeringen med henblik på at få et så fuldstændigt grundlag som muligt for spørgsmålets bedømmelse har pålagt kommissionen en meget omfattende arbejdsopgave med hensyn til indsamling og bearbejdelse af såvel dansk som udenlandsk materiale vedrørende ministeransvarlighed. Dette arbejde er afsluttet, og det bearbejdede materiale danner nu grundlag for kommissionens overvejelse af, om der bør gennemføres en særlig ministeransvarlighedslov, og i bekræftende fald hvorledes den bør udformes. Så snart kommissionens betænkning foreligger, vil den blive taget op til behandling i regeringen.

Ninn-Hansen: Den højtærede minister undlod ganske at besvare mit spørgsmål om, hvad ministeren havde foretaget sig efter vedtagelsen her i tinget af det pågældende dagsordensforslag. Det omfattende arbejde, som ministeren omtalte, kendte man jo på det tidspunkt, da den højtærede minister var med til at opfordre til, at man stemte for et forslag til dagsorden, der gik ud på, at arbejdet skulle fremmes mest muligt. Dermed påtog den højtærede minister sig en pligt til at søge indholdet af det vedtagne forslag til dagsorden gennemført over for kommissionen, men den højtærede minister har ikke med et ord meddelt, hvilken virkning denne vedtagelse har haft over for kommissionen, end ikke hvilken virkning den har haft over for den højtærede minister selv. Der må da være en mening med, at man i det pågældende dagsordensforslag tager spørgsmålet om en ministeransvarlighedslov med. Det kan da ikke blot være, fordi man gerne ville have en smuk ordlyd, hvormed man kunne afvise et berettiget forslag til beslutning om rigsretstiltale. Jeg går da ud fra, at man tog på sagen med den alvor, at man havde en selvstændig mening om at ville have fremmet denne sag mest muligt.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg må måske gøre den venlige bemærkning til det ærede medlem, at jeg i og for sig, hvis jeg havde været i hans sted, ikke ville have mindet så indtrængende om den debat, der

dengang fandt sted; det ville jeg bestemt ikke.

Jeg har holdt mig orienteret om gangen i kommissionens arbejde, og som jeg har sagt til det ærede medlem, var det et meget omfattende arbejde. Materialet er indsamlet og har for ganske nylig i den samlede kommission været genstand for indgående overvejelse. Jeg har grund til at vente, at der kommer en betænkning inden alt for længe.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Aksel Larsen* til socialministeren:

„Efter anordning af direktoratet for sygekassevæsenet skal udgifterne til dagpenge under sygdom til arbejdere, hvis fag er konfliktramt, ikke afholdes af sygekasserne, men af Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund. Finder ministeren dette rimeligt?“

Aksel Larsen: I henhold til lov om sygeforsikring ydes der til sygekassemedlemmer, der er lønarbejdere, dagpenge under sygdom. Efter arbejdskonfliktens udbrud har direktoratet for sygekassevæsenet påbudt sygekasserne at standse udbetalingen af dagpenge til medlemmer, hvis fag var i strejke og endda uanset, om de pågældende havde været syge og modtaget dagpenge fra sygekasserne, længe før konflikten udbrød. Senere har man tilladt sygekasserne at udbetale dagpenge til de pågældende på betingelse af, at Landorganisationen De samvirkende Fagforbund forpligter sig til at refundere sygekasserne hele den ydede hjælp.

Det er ganske givet, at noget sådant betyder en belastning for fagforbundene, en belastning af det, man populært kalder strejkekasserne. Endvidere kan enhver for øvrigt sige sig selv, at det giver en kolossal masse bryderi og administrativt arbejde i sygekasserne at udbetale dagpenge på den måde og skille de pågældende ud fra det almindelige regnskab og sende regningerne til fagforbundene. Jeg tillader mig at spørge den højtærede socialminister, om han anser en sådan disposition fra direktoratet for sygekassevæsenet for at være rimelig.